

Bogár László: Üzenetek

2016 március 09. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Ezeknek a mostani üzeneteknek talán két fontos nyalábját érdemes kiemelni. Az egyik értelemszer?en a bevándorlás drámája.
A másik pedig a magyar társadalom és gazdaság történelmi felzárkózásának nemzetstratégiája. Ráadásul nem lehet nem figyelembe venni azt, hogy a két dolog ma minden eddiginél szorosabban kapcsolódik össze. Mégpedig azért, mert felzárkózásunkat értelem szerint mindig Európához, pontosabban Európa leggazdagabb vezet? országaihoz mérjük. Ahhoz az Európához, amellyel az elmúlt ezer év során meglehet?sen drámai módon alakultak kapcsolataink.

Érdemes felidézni azt a nevezetes 2011-es évértékel? beszédet, amit azzal kezdett Orbán Viktor, hogy kérdeztem otthon a feleségemet, hogy mir?l beszéljek itt ma, azt mondta, mondj el mindent, na, abból baj lesz, válaszoltam neki. A dolgok néven nevezése, úgy látszik, sokat javult azóta, hisz a mostani beszéd egyik kulcsmondata így hangzott: „A világtörténelem legbizarabb koalíciója jött létre az embercsempészek, a jogvéd? civil aktivisták és az európai csúcspolitikusok között arra, hogy tervezetten ide szállítsanak sok millió migránst.” A világot uraló, önmagát „politikailag korrekt beszédnek” nevez? véleményhatalmi diktatúra egy ilyen mondatot a legsúlyosabb jelz?kkel szokott illetni, és minimum összeesküvéselmélet-gyártás vagy gy?löletbeszéd a szentencia. A most már lassan egy éve zajló, egyre veszélyesebb és egyre megoldhatatlanabbnak látszó válság azonban a jelek szerint átszakítani látszik a globális véleményhatalmi diktatúra eddig sziklaszilárdnak látszó gátjait, a világ, és benne Európa, illetve Magyarország népe ébredez?ben van. Pontosan látja, hogy – amint azt az évértékel?ben hallhattuk – a migráns maga a legkevésbé érdekes szerepl?. ? csupán eszköz, és alapvet?en nem ? tehet róla, hogy mint eszközt egyre inkább fegyverként fordítják a világ „nem létez?” urai Európa ellen.

Számunkra sokkal fontosabb annak a tisztázása, hogy ki is tartja a kezében ezt a veszélyes fegyvert, tehát ki a bérgyilkos. És most kimondatott, a bérgyilkos nem más, mint Európa uralmi elitjének, a globális diverzió eszközeként használt globális civil szervezeteknek és a nemzetközi b?nöz?i hálózatoknak az „intim liaison”-jára épül? planetáris nagykoalíció. Az évértékel? globális kérdésekkel foglalkozó részét az köti a hazai ügyeinkhez, hogy Európa uralmi elitje „hálátlansággal” vádolja Magyarországot és a visegrádi országokat, mert szembeszállnak Európa öngyilkossági kísérletével, és kilátásba helyezi a felzárkóztatásra szolgáló transzferek megvonását.

A beszéd azonban itt is igyekszik néven nevezni a dolgokat, mikor jelzi, hogy Magyarország nem karitatív kegyként jut ezekhez az er?forrásokhoz, hanem csupán visszakapja azoknak az er?forrásoknak egy csekély hányadát, amelyet repatriált profitként, illetve kamatként az itt tevékenyked? globális t?kestruktúrák európai „részlegei” vonnak ki. Mint majd mondandóm második részében kifejteni igyekszem, Magyarország és a térség más országai ezen er?forrás-transzerek ellenére sem kerültek közelebb a leggazdagabb nyugati országok színvonalához, és ez egyúttal bohózatba ill? és értelmetlen játékká teszi azt a kísérletet, hogy kvóták szerint osszák szét a migránsokat. Enyhén szólva nem túl életszer? azt képzelni, hogy bevándorlók milliói engedelmesen beletör?dnek abba, hogy egyik csoportjukat Hamburgban, másik csoportjukat meg, mondjuk, Dél-Bulgáriában telepítsék le. Ha ezt Európa korrupt uralmi csoportjai valóban komolyan gondolják, akkor vagy végzetesen tudatlanok, vagy végtelenül cinikusak.

És végül érdemes eltöprengeni a miniszterelnöki évértékel? beszédnek azokon a részein is, amelyek Magyarország társadalmi-gazdasági felzárkózásának bels? feltételeir?l szóltak.

A legkényesebb kérdést a bérek jelentik. Talán azzal az anekdotába ill? elemmel kellene kezdenem, hogy az Országos Tervhivatalban 1975-ben készült hosszú távú terv 1990-re az egy keres?re jutó reálbér megkétszerezését t?zte ki célul. Azt talán mondanom sem kell, hogy 1990-re végül is nem, hogy kétszeresére nem n?ttek volna, de néhány százalékkal még alacsonyabbak is voltak a bérek, s?t most negyvenegy év elteltével is legfeljebb harminc százalékkal magasabbak. Hogy az 1975-ös reálbérek kétszeresét mikor érjük el, senki meg nem tudja mondani, ez egyel?re a jöv? távoli ködébe vész, de nem holnap lesz, az bizonyos. Mindenképp szóvá kell tenni, hogy Orbán is azt a fordulatot használta, amit az uralkodó közgazdasági elmélet szokott, hogy a bérek jelent?s emelésének nincs meg a fedezete, és majd akkor lehet emelni, ha meglesz.

Nos, a béreknek nincs „fedezete”, a bér ugyanis „befektetés”. Befektetés a jöv?be, mert a magasabb bért?l a munkavállaló termelékenyebb lesz, és így ez a „fedezet” éppen, hogy utólag jön létre, és nem el?zetesen. Ha mindig azt várjuk, hogy el?zetesen jöjjön létre, mintegy „magától”, akkor az csak a munkaer? elkedvetlenedéséhez, és az emberi t?keállomány lepusztulásához vezet. De reménykedjünk benne, hogy az az Orbán Viktor, aki 2001 és 2002-ben két év alatt megkétszerezte a minimálbért, és ezzel tizenhét százalékkal növelte az átlagbéreket, pontosan tudja, hogy mi az egyetlen lehetséges jöv?stratégia. Ahogy a dolgok néven nevezése, a kimondás bátorsága („mondj el mindent!”) is meghozta a gyümölcsét, a cselekvés bátorságának is

meglesznek a gyümölcsei.

Bogár László - www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló